DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 30 czerwca 1963 r. Nr 6 Poz. 30 — 39

TREŚC:

ZARZĄDZENIA:

PISMA OKÓLNE:

KOMUNIKATY:

30.

ZARZĄDZENIE Nr 96

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 24 maja 1963 r.

w sprawie przyznawania kierowcom pojazdów mechanicznych dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie czynności nie wchodzących w zakres ich normalnych obowiązków.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania GKKFiT oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz § 13 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 67, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do kierowców i pomocników kierowców pojazdów mechanicznych, zwanych dalej kierowcami, zatrudnionych w jednostkach podporządkowanych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki oraz podlegających jego nadzorowi.

§ 2.

1. Kierowcom autobusów (autokarów), samochodów ciężarowych i osobowych może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie czynności nie wchodzących w zakres ich normalnych obowiązków w czasie pracy w następujących wysokościach:
   1) przy wykonywaniu dodatkowych czynności do 4 godzin dziennie — do 5 zł dziennie,
   2) przy wykonywaniu dodatkowych czynności powyżej 4 godzin dziennie — do 10 zł dziennie.
2. Za dodatkowe czynności kierowców uważa się:
   1) prace załadunkowe i wyładunkowe towarów i bagaży,
   2) pilnowanie rzeczy osobistych turystów z pełną odpowiedzialnością za nie,
   3) załatwianie noclegów, kupowanie biletów komunikacyjnych lub rozrywkowych, a także informację na rzecz obsługiwanych turystów,
   4) wykonywanie czynności konwojenta towarów.

§ 3.

Wypłata dodatkowego wynagrodzenia dziennego za czynności wymienione w § 2 ust. 2 następuje raz w miesiącu.

§ 4.

Warunkiem wprowadzenia dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w § 2, jest odpowiednie zmniejszenie wydatków dokonywanych z tego tytułu z osobowego i bezosobowego funduszu płac.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od 1 maja 1963 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

31.

ZARZĄDZENIE Nr 97

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 28 maja 1963 r.

w sprawie obowiązku uczestniczenia kadry trenerskiej i instruktorskiej w kursach doszkolenia zawodowego.

W celu systematycznego podnoszenia kwalifikacji zawodowych kadry trenerskiej i instruktorskiej zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się obowiązek uczestniczenia trenerów i instruktorów w kursach doszkolenia zawodowego, na które zostali oni pisemnie powołani.

§ 2.

Obowiązek uczestnictwa dotyczy kursów doszkolenia zawodowego organizowanych przez:
1) Polski Komitet Olimpijski,
2) polskie związki sportowe,
3) okręgowe związki sportowe,
4) wojewódzkie (równorzędne) komitety kultury fizycznej i turystyki.

§ 3.

1. Organizacje sportowe zatrudniające trenerów względnie instruktorów powołanych na kurs doszkolenia zawodowego obowiązane są udzielić wymienionym płatnego urlopu na okres trwania kursu.
2. Trenerzy względnie instruktorzy zatrudnieni w innym miejscu pracy, powinni ubiegać się u pracodawcy o uzyskanie urlopu na czas trwania kursu.

§ 4.

1. Nieobecność na kursie doszkolenia zawodowego może być usprawiedliwiona z następujących przyczyn:
   1) choroby, stwierdzonej zwolnieniem lekarskim lub pismem wojewódzkiej poradni sportowo-lekarskiej,
   2) wypadku losowego,
   3) nie uzyskania urlopu z miejsca pracy wymienionego w § 3 ust. 2,
   4) pobytu czasowego za granicą,
   5) innych ważnych powodów.
2. Trener względnie instruktor, który nie może stawić się na kurs, obowiązany jest przesłać organizatorowi kursu pisemne wyjaśnienie powodów swej nieobecności, z załączeniem odpowiednich dokumentów.

§ 5.

Decyzję o usprawiedliwieniu względnie nieusprawiedliwieniu nieobecności podejmuje organizator kursu i powiadamia o tym pisemnie zainteresowanego.

§ 6.

1. Ustanawia się następujące sankcje za uchylanie się trenerów I i II klasy od obowiązku doszkalania zawodowego wprowadzonego niniejszym zarządzeniem:
   1) pisemne ostrzeżenie,
   2) przedłużenie z 5—8 lat stażu pracy wymaganego przy awansie do stopnia trenera II klasy,
   3) pozbawienie możliwości uzyskania uposażenia ryczałtowego na okres od 1—3 lat,
   4) pozbawienie uposażenia ryczałtowego na okres od 1—3 lat,
   5) pozbawienie uposażenia ryczałtowego na zawsze,
   6) pozbawienie prawa wykonywania zawodu trenera.
2. Ustanawia się następujące sankcje za uchylanie się instruktora od obowiązku doszkalania zawodowego ustanowionego niniejszym zarządzeniem:
   1) pisemne ostrzeżenie,
   2) zwolnienie z pełnienia funkcji trenera,
   3) pozbawienie możliwości skierowania na kurs trenerski przed upływem 1—3 lat,
   4) pozbawienie prawa wykonywania funkcji instruktora.

§ 7.

1. Sankcje wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 3, 4, 5 i 6 podejmuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek Polskiego Komitetu Olimpijskiego, polskiego związku sportowego lub wojewódzkiego (równorzędnego) komitetu kultury fizycznej i turystyki.

2. Sankcje wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz ust. 2 podejmuje właściwy wojewódzki (równorzędny) komitet kultury fizycznej i turystyki na wniosek Polskiego Komitetu Olimpijskiego lub polskiego związku sportowego.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **wz. J. Rutkowski**

32.

ZARZĄDZENIE Nr 98

PRZEWODNICZĄCEGO GŁOWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 31 maja 1963 r.

w sprawie organizacji jednolitego systemu informacji turystycznej.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się Wytyczne w sprawie organizacji jednolitego systemu informacji turystycznej, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2.

1. Ustala się jednolity znak służący do oznaczania punktów informacji turystycznej, przedstawiający stylizowany kompas w kolorze czarno-zielono-niebieskim na niebieskoszarym tle z literami „it" w kolorze białym.

2. Wzór znaku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3.

Zobowiązuje się komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do:

1) podjęcia odpowiednich czynności zmierzających do utworzenia wojewódzkich ośrodków informacji turystycznej,

2) okazania wszechstronnej pomocy wojewódzkim ośrodkom informacji turystycznej w organizacji sieci punktów informacji turystycznej na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa).

§ 4.

1. Zaleca się instytucjom oraz organizacjom działającym w zakresie turystyki tworzenie punktów informacji turystycznej.

2. Koszty utrzymania punktów informacji turystycznej pokrywają instytucje i organizacje, przy których te punkty działają.

§ 5.

Dyrektor Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej:

1) określi w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym zakres wiadomości dla celów informacji turystycznej oraz tryb ich przekazywania przez instytucje i organizacje turystyczne oraz zainteresowane rozwojem turystyki,

2) ustali szczegółowy zakres informacji podstawowych udzielanych przez punkty informacji turystycznej.

§ 6.

Wymogi kwalifikacyjne oraz zasady wynagradzania pracowników punktów informacji turystycznej określają odrębne przepisy.

§ 7.

Szczegółowy zakres działania oraz organizację wojewódzkich i regionalnych ośrodków informacji turystycznej określa ramowy regulamin, ustalony przez GKKFiT.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1963 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 98 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 31 maja 1963 r.

Wytyczne

w sprawie organizacji jednolitego systemu informacji turystycznej.

Rozdział I.

Przepisy ogólne

§ 1.

Celem jednolitego systemu informacji turystycznej jest:

1) usprawnienie obsługi turystów przez zapewnienie im na terenie całego kraju informacji w zakresie określonym w § 2 ust. 1;

2) prawidłowe rozmieszczenie ruchu turystycznego w stosunku do możliwości recepcyjnych poszczególnych regionów i miejscowości;

3) popularyzacja mało znanych regionów i miejscowości turystyczno-wypoczynkowych;

4) zwiększenie zainteresowania turystów zagranicznych Polską jako krajem recepcji turystycznej.

§ 2.

1. Jednolity system informacji turystycznej obejmuje podstawowe informacje z zakresu:

   1) usług świadczonych turystom (noclegi, wyżywienie, komunikacja, transport, zaopatrzenie itd.),

   2) krajoznawstwa (obiekty krajoznawcze i przyrodnicze, folklor, architektura, przemysł i rolnictwo itd.),

   3) kultury (muzea, teatry, wystawy, festiwale, imprezy kulturalne i sportowe itd.),

   4) ułatwień i udogodnień dla ruchu turystycznego (trasy turystyczne, szlaki turystyczne, wycieczki, raidy, spływy oraz inne formy turystyki zorganizowanej itd.).

2. Jednolity system informacji turystycznej nie obejmuje informacji specjalistycznej z zakresu turystyki lub zagadnień z nią związanych (np. turystyki zagranicznej, turystyki kwalifikowanej, budowy sprzętu sportowo-turystycznego itd.). Poszczególne ogniwa krajowej sieci służby informacji turystycznej mogą jednak, stosownie do swych potrzeb i możliwości, obejmować zakresem informacji turystycznej także zagadnienia stanowiące przedmiot informacji specjalistycznej.

§ 3.

Do podstawowych środków działania w ramach jednolitego systemu informacji turystycznej należy:

1) organizowanie punktów informacji turystycznej,

2) zbieranie, opracowywanie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych z zakresu turystyki, w tym serwisów informacyjnych,

3) udzielanie informacji turystycznej,

4) wydawanie turystycznych wydawnictw informacyjno-propagandowych,

5) współpraca z prasą, radiem, telewizją oraz filmem w zakresie informacyjno-propagandowym turystyki,

6) współudział w organizowaniu wystaw i pokazów turystyczno-krajoznawczych,

7) gromadzenie i opracowywanie materiałów obrazujących przemiany oraz rozwój zagranicznego i krajowego ruchu turystycznego.

Rozdział II.

Organizacja służby informacji turystycznej

§ 4.

Organizacja służby informacji turystycznej obejmuje:

1) ośrodki dyspozycyjno-koordynujące,

2) punkty informacji turystycznej.

§ 5.

1. Do ośrodków dyspozycyjno-koordynujących zalicza się:

   1) Centralny Ośrodek Informacji Turystycznej, w skrócie COIT, zwany w dalszym ciągu „Centralnym Ośrodkiem",

   2) wojewódzkie ośrodki informacji turystycznej, w w skrócie WOIT, zwane w dalszym ciągu „wojewódzkimi ośrodkami",

   3) regionalne ośrodki informacji turystycznej, w skrócie ROIT, zwane w dalszym ciągu „regionalnymi ośrodkami".

2. Do punktów informacji turystycznej zalicza się podstawowe ogniwa służby informacji turystycznej, których przedmiotem działania jest udzielanie informacji turystom.

Centralny Ośrodek Informacji Turystycznej

§ 6.

1. Centralny Ośrodek pełni funkcje dyspozycyjno-koordynujące w zakresie ogólnokrajowego jednolitego systemu informacji turystycznej.

2. Centralny Ośrodek działa na podstawie zarządzenia nr 235 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 31 grudnia 1962 r. w sprawie utworzenia Centralnego Ośrodka Informacji Turystycznej (Dz. Urz. GKKFiT z 1963 r. Nr 1, poz. 3 oraz Nr 2, poz. 10).

Wojewódzkie ośrodki informacji turystycznej

§ 7.

Wojewódzkie ośrodki pełnią funkcje dyspozycyjne-koordynacyjne w zakresie jednolitego systemu informacji turystycznej na terenie poszczególnych województw oraz miast wyłączonych z województw.

§ 8.

1. Wojewódzkie ośrodki mogą być tworzone przez prezydia wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) jako państwowej jednostki organizacyjne objęte budżetami tych rad, bądź funkcje tych ośrodków mogą być powierzone z zachowaniem obowiązujących przepisów:

   1) wojewódzkim ośrodkom sportu, turystyki i wypoczynku,

   2) terenowym przedsiębiorstwom obsługi ruchu turystycznego podporządkowanym prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw),

   3) innym państwowym jednostkom organizacyjnym objętym lub powiązanym z budżetami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw),

   4) organizacjom spółdzielczym lub społecznym mającym siedzibę w miastach wojewódzkich — odznaczającym się odpowiednio wysokim poziomem organizacyjnym oraz posiadającym warunki zapewniające prawidłowe wykonanie funkcji wojewódzkiego ośrodka.

2. W każdym województwie (mieście wyłączonym z województwa) może działać tylko jeden wojewódzki ośrodek.

3. Zaleca się tworzenie wspólnych wojewódzkich ośrodków obejmujących swym terenem działania województwa i miasta wyłączone z tych województw (np. woj. krakowskie i m. Kraków).

§ 9.

Utworzenie wojewódzkiego ośrodka następuje na wniosek komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) zgłoszony po uprzednim porozumieniu z Centralnym Ośrodkiem, a w przypadku, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt. 4, za zgodą tego komitetu, wyrażoną w porozumieniu z Centralnym Ośrodkiem.

§ 10.

Wojewódzkie ośrodki działają zgodnie z wytycznymi:
1) Centralnego Ośrodka,
2) Komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 11.

1. Przy wojewódzkich ośrodkach mogą być powoływane, jako organy doradcze i opiniodawcze, rady ośrodków.
2. Rady ośrodków działają zgodnie z wzorcowym regulaminem organizacyjnym tych rad zatwierdzonym przez GKKFiT.

Regionalne ośrodki informacji turystycznej

§ 12.

1 Regionalne ośrodki mogą być tworzone w rejonach kraju odznaczających się dużym ruchem turystycznym.
2. Teren działania regionalnych ośrodków nie musi pokrywać się z podziałem administracyjnym państwa.

§ 13.

Regionalnym ośrodkiem może być każda działająca w zakresie turystyki państwowa jednostka organizacyjna lub orgnizacja spółdzielcza bądź społeczna, której funkcje regionalnego ośrodka zostały powierzone z zachowaniem obowiązujących przepisów.

§ 14.

Utworzenie regionalnego ośrodka może nastąpić na wniosek wojewódzkiego ośrodka za zgodą komitetu kultury fizycznej i turystyki prezydium właściwej ze względu na siedzibę regionalnego ośrodka wojewódzkiej rady narodowej, wyrażoną w porozumieniu z Centralnym Ośrodkiem.

§ 15.

Regionalne ośrodki działają zgodnie z wytycznymi właściwego wojewódzkiego ośrodka, przy czym stosuje się do nich odpowiednio przepis § 11.

Punkty informacji turystycznej

§ 16.

Punkty informacji turystycznej powinny być tworzone na terenie całego kraju, stosownie do potrzeb w dziedzinie obsługi ruchu turystycznego.

§ 17.

1. Punkty informacji turystycznej mogą być tworzone w państwowych jednostkach organizacyjnych oraz organizacjach spółdzielczych i społecznych działających w zakresie turystyki lub zainteresowanych jej rozwojem, którym wykonywanie funkcji punktów informacji turystycznej zostało powierzone z zachowaniem obowiązujących przepisów.
2. Punkty informacji turystycznej mogą być w szczególności tworzone w:
   1) Polskim Biurze Podróży „Orbis” oraz hotelach i ośrodkach wypoczynkowych „Orbis”.
   2) biurach turystycznych organizacji społecznych,
   3) Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym,
   4) hotelach komunalnych,
   5) Funduszu Wczasów Pracowniczych,
   6) Państwowym Przedsiębiorstwie Polskie Koleje Państwowe,
   7) Państwowym Przedsiębiorstwie Komunikacji Samochodowej,
   8) Polskich Liniach Lotniczych „Lot”,
   9) Spółdzielniach Turystycznych „Gromada” i „Turysta”,
   10) terenowych przedsiębiorstwach obsługi ruchu turystycznego,
   11) ośrodkach sportu, turystyki i wypoczynku,
   12) organizacjach sportowo-turystycznych, jak np. Zrzeszenie „Ludowe Zespoły Sportowe”, Zrzeszenie Sportowe „Start” itd.

§ 18.

Utworzenie punktu informacji turystycznej następują za zgodą właściwego wojewódzkiego ośrodka.

§ 19.

Punkty informacji turystycznej działają zgodnie z wytycznymi Centralnego Ośrodka oraz właściwego wojewódzkiego (regionalnego) ośrodka.

§ 20.

Punkty informacji turystycznej dzielą się na punkty udzielające informacji dotyczących:
1) całego kraju,
2) określonego rejonu (powiatu, miasta, regionu turystyczno-wypoczynkowego itd.).

Rozdział III.

Zakres działania ogniw służby informacji turystycznej

§ 21.

Do podstawowego zakresu działania Centralnego Ośrodka należy:

1) zapewnianie sprawnego działania jednolitego systemu informacji turystycznej, w szczególności przez:
   a) ustalanie planów działalności ogniw służby informacji turystycznej,
   b) udzielanie wytycznych ogniwom służby informacji turystycznej,
   c) sprawowanie nadzoru nad działalnością ogniw służby informacji turystycznej,

2) organizacja systemu zbierania, gromadzenia, segregowania i rozdzielania materiałów informacyjnych, a w szczególności:
   a) zapewnienie harmonijnej współpracy ogniw służby informacji turystycznej w zakresie zbierania materiałów informacyjnych z instytucjami dostarczającymi te materiały,
   b) wydawanie kartotek informacyjnych, ich uzupełnianie, jak również wydawanie biuletynów i serwisów informacyjnych,
   c) prowadzenie ewidencji bazy usługowej oraz stała aktualizacja danych ewidencyjnych,

3) oddziaływanie w kierunku prawidłowego rozmieszczania ruchu turystycznego, w szczególności przez:
   a) popularyzację mało znanych regionów i miejscowości turystyczno-wypoczynkowych,
   b) inicjowanie i współdziałanie w organizowaniu wystaw, pokazów oraz stoisk o tematyce turystyczno-krajoznawczej, popularyzujących mało znane regiony i miejscowości turystyczno-wypoczynkowe,
   c) współpracę z prasą, radiem, telewizją i filmem w zakresie informacji o poszczególnych regionach i miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych oraz ich możliwościach recepcyjnych,
   d) ustalanie kierunków działalności ogniw służby informacji turystycznej;

4) inicjowanie, planowanie i realizowanie wydawnictw propagujących walory turystyczne Polski dla potrzeb turystyki krajowej i zagranicznej;

5) prowadzenie archiwum materiałów informacyjno-propagandowych w dziedzinie turystyki, a w szczególności wydawnictw, map i filmów.

§ 22.

1. Do podstawowego zakresu działania wojewódzkich ośrodków należy na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa):
   1) zapewnienie sprawnego działania jednolitego systemu informacji turystycznej, w szczególności przez:
      a) inicjowanie i współdziałanie w zakresie organizacji punktów informacji turystycznej,
      b) udzielanie wytycznych punktom informacji turystycznej,
      c) organizowanie szkolenia i doszkalania pracowników zatrudnionych w punktach informacji turystycznej,
      d) sprawowanie nadzoru nad działalnością punktów informacji turystycznej;
   2) prowadzenie rejestrów punktów informacji turystycznej;
   3) organizacja systemu zbierania - gromadzenia, segregowania i rozdzielania materiałów informacyjnych, a w szczególności:
      a) prowadzenie ewidencji bazy usługowej oraz stała aktualizacja danych ewidencyjnych,
      b) zbieranie i przygotowanie materiałów dla opracowania kalendarzy imprez turystycznych, kulturalnych, sportowych i rozrywkowych,
      c) zbieranie i segregowanie materiałów informacyjnych otrzymywanych z poszczególnych instytucji,
      d) wydawanie bieżących serwisów informacyjnych dla potrzeb Centralnego Ośrodka oraz punktów informacji turystycznej,
      e) wydawanie kortotek informacyjnych oraz ich uzupełnienie dla potrzeb punktów informacji turystycznej;
   4) oddziaływanie w kierunku prawidłowego rozmieszczenia ruchu turystycznego, w szczególności przez:
      a) popularyzację mało znanych regionów i miejscowości turystyczno-wypoczynkowych,
      b) inicjowanie i współdziałanie w organizowaniu wystaw, pokazów oraz stoisk o tematyce turystyczno-krajoznawczej, popularyzujących mało znane regiony i miejscowości turystyczno-wypoczynkowe,
      c) współpracę z prasą, radiem i telewizją w zakresie informacji o poszczególnych regionach i miejscowościach turystyczno-wypoczynkowych oraz ich możliwościach recepcyjnych,
      d) udzielanie odpowiednich wytycznych punktom informacji turystycznej;
   5) rozwijanie działalności informacyjno-propagandowej, a w szczególności:
      a) inicjowanie wydawania różnego rodzaju materiałów informacyjno-propagandowych foldorów, prospektów itd.,
      b) badanie stopnia nasycenia terenu materiałami informacyjno - propagandowymi oraz efektywności ich oddziaływania,
      c) analizowanie rozdzielników materiałów informacyjno-propagandowych;
   6) inicjowanie i realizowanie przy współudziale zainteresowanych instytucji i organizacji oznakowania turystycznego (tablice informacyjne, drogowskazy, plansze itd.).

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do podstawowego zakresu działania regionalnych ośrodków.

§ 23.

Do podstawowego zakresu działania punktów informacji turystycznej należy:

1) przyjmowanie, gromadzenie i segregowanie kartotek informacyjnych, serwisów, biuletynów oraz innych materiałów informacyjnych otrzymywanych z Centralnego Ośrodka oraz wojewódzkich ośrodków;

2) zbieranie we własnym zakresie materiałów informacyjnych o rejonie, w którym dany punkt działa;

3) udzielanie bezpłatnej informacji turystycznej wszystkim zainteresowanym osobom, zgodnie z zakresem swej działalności informacyjnej (§ 20);

4) rozwijanie działalności informacyjno-propagandowej, zwłaszcza przez:
   a) organizowanie wystaw, pokazów i stoisk o tematyce turystyczno-krajoznawczej,
   b) ustawianie gablot, tablic informacyjnych itd.,
   c) rozdział materiałów informacyjno-propagandowych: folderów, prospektów itd.;

5) wykonywanie innych zadań w zakresie informacji turystycznej, zleconych przez Centralny Ośrodek, właściwy wojewódzki ośrodek oraz instytucję lub organizację, przy których działają.

§ 24.

Punkty informacji turystycznej mogą z zachowaniem obowiązujących przepisów:

1) prowadzić na zlecenie zainteresowanych instytucji i organizacji działalność akwizycyjną w dziedzinie turystyki,

2) prowadzić sprzedaż wydawnictw turystycznych, pocztówek, map, regionalnych pamiątek itd.,

3) wykonywać inne czynności związane z obsługą ruchu turystycznego, jak np. sprzedaż biletów na imprezy kulturalne, sportowe i turystyczne.

33.

ZARZĄDZENIE Nr 101

PRZEWODNICZĄCEGO GŁOWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 4 czerwca 1963 r.

w sprawie trybu przedstawiania wniosków o nadanie oraz wręczania medali „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe".

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały nr 422 Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie ustanowienia państwowych nagród sportowych (M. P. Nr A-69, poz. 861) ustala się, co następuje:

§ 1.

1. Wnioski o nadanie medalu „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe", zwanego dalej „medalem", przedstawiają Departament Sportu GKKFiT oraz związki sportowe w ciągu miesiąca od daty zakończenia imprezy, w czasie której został osiągnięty wynik, uprawniający do nadania medalu, oraz co najmniej na 2 tygodnie przed planowanym terminem wręczenia.

2. Wnioski związków sportowych opiniuje Departament Sportu GKKFiT, przedstawiając swoje stanowisko Gabinetowi Przewodniczącego GKKFiT.

3. Kryteria dotyczące nadania medalu określa § 3 powołanej uchwały Rady Ministrów.

4. Wniosek powinien być sporządzony starannie wg wzoru, stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Wręczenia nadanych medali dokonuje Przewodniczący GKKFiT lub właściwego WKKFiT, bądź ich zastępcy.

§ 3.

Zarządzenia Przewodniczącego GKKFiT w sprawie nadania medali publikuje się w Dzienniku Urzędowym GKKFiT.

§ 4.

Ewidencję i dokumentację nadanych medali prowadzi Gabinet Przewodniczącego GKKFiT, który również zajmuje się całokształtem spraw, związanych z przygotowaniem legitymacji, medali, nagród, wręczania itp.

§ 5.

W celu spopularyzowania medali wprowadza się miniaturki, które uprawnieni mogą nabywać w GKKFiT po cenie kosztu produkcji, podanej do wiadomości w specjalnym komunikacie Gabinetu.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

nazwa jednostki
sporządzającej wniosek

Załącznik do zarządzenia nr 101 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 4.VI.1963 r. (poz. 33).

Wzór

WNIOSEK O NADANIE

.... Medalu „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe" (wymienić rodzaj medalu: złoty, srebrny lub brązowy)

I. Dane ewidencyjne:

1. Imię i nazwisko ....

2. Nazwisko panieńskie dla mężatek ....

3. Miejsce i data urodzenia ....

4. Miejsce zamieszkania ....

5. Wykształcenie ....

6. Miejsce pracy i zajmowane stanowisko lub nazwa uczelni dla studentów ....
(podać nazwę i adres zakładu pracy lub uczelni)

7. Przynależność organizacyjna ....
(podać organizacje społeczne i polityczne)

8. Pełnione funkcje społeczne ....

9. Posiadane ordery, odznaczenia, odznaki i medale ....

....
(podać datę nadania i za jakie zasługi)

10. Czy był(a) karany(a) ....
(jeśli tak, to podać za co i kiedy)

II. Uzasadnienie wniosku:

....

....
(podać: osiągnięcia z dokładnym określeniem nazwy i miejscowości, w której odbyła się impreza sportowa, krótką charakterystykę kandydata oraz ocenę jego postawy etyczno-moralnej i społeczno-politycznej).

pieczęć okrągła

....
(podpis kierownika jednostki)
z określeniem funkcji

Miejscowość i data

34

ZARZĄDZENIE Nr 103

PRZEWODNICZĄCEGO GŁOWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 4 czerwca 1963 r.

w sprawie przygotowań olimpijskich do igrzysk olimpijskich w Innsbrucku i Tokio.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224). zarządza się, co następuje:

§ 1.

W wykonaniu uchwały Prezydium GKKFiT z dnia 9 maja 1963 r. w sprawie przygotowań olimpijskich zobowiązuje się:

1) piony, federacje, związki i kluby sportowe do stosowania zasady priorytetu przygotowań olimpijskich oraz podporządkowanie temu zadaniu swej działalności, zwłaszcza w zakresie polityki szkolenia, kalendarza sportowego, startów zawodników kadry olimpijskiej oraz wykorzystania kadry trenerskiej;

2) Instytut Naukowy Kultury Fizycznej, wyższe szkoły wychowania fizycznego oraz Studium Nauczycielskie Wychowania Fizycznego w Oliwie do udzielenia niezbędnej pomocy w przygotowaniach olimpijskich, zwłaszcza przez:
   a) włączenie kadry naukowej i lekarskiej do prac badawczych w dziedzinie sportu wysoko kwalifikowanego,
   b) zapewnienie współpracy kadry naukowej i lekarskiej z kadrą trenerską w zakresie szkolenia olimpijskiego,
   c) oddanie do dyspozycji na zasadzie priorytetu, po zaspokojeniu potrzeb dydaktycznych uczelni, wszystkich obiektów i urządzeń sportowych oraz aparatury badawczej na potrzeby szkolenia olimpijskiego;

3) Komórki organizacyjne GKKFiT do pełnego zabezpieczenia wszystkich warunków, niezbędnych dla prawidłowej realizacji przygotowań olimpijskich, zwłaszcza zaś:
   a) Departament Sportu do skoordynowania ogólnego szkolenia sportowego ze szkoleniem olimpijskim oraz okresowego przygotowywania ocen przebiegu przygotowań olimpijskich i przedstawiania ich Prezydium GKKFiT,
   b) Departament Wychowania Fizycznego do rozszerzenia i skoordynowania współpracy Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej oraz wyższych szkół wychowania fizycznego z Polskim Komitetem Olimpijskim w zakresie przygotowań olimpijskich,
   c) Departament Urządzeń Sportowych do systematycznej pomocy w przyśpieszaniu realizacji inwestycji olimpijskich oraz zabezpieczenia — w ramach uchwał Prezydium GKKFiT — nielimitowanych środków z funduszów „Totalizatora Sportowego" w planie na r. 1963 na adaptację, remonty i doposażenie w sprzęt olimpijskich ośrodków centralnego szkolenia,
   d) Departament Organizacyjny do udzielenia pomocy komitetom kultury fizycznej i turystyki w realizacji zadania, o którym mowa w pkt. 4,

4) Komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do przejęcia, po uzgodnieniu z prezydiami swych rad narodowych, najpóźniej do końca 1963 r. całokształtu zagadnień organizacji i prowadzenia terenów ośrodków specjalistycznych, jako baz szkoleniowych dla potrzeb poszczególnych województw oraz przygotowania reprezentacji wojewódzkich do Centralnej Spartakiady 1000-lecia,

5) Polski Komitet Olimpijski do:
   a) koordynacji całokształtu działalności w zakresie przygotowań olimpijskich, w oparciu o zatwierdzony w tym zakresie program działania,
   b) ustalania kierunków i programowania szkolenia w terenowych ośrodkach specjalistycznych oraz udzielenia im pomocy w zakresie wyposażenia w sprzęt wysokiej jakości, urządzenia i pomoce naukowe.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

35.

ZARZĄDZENIE Nr 104

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 5 czerwca 1963 r.

w sprawie trybu przedstawiania wniosków i nadawania wyróżnień i odznak: „Zasłużonego Działacza Turystyki", „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej" i „Zasłużonego Mistrza Sportu" oraz ich wręczania.

Na podstawie § 5 uchwały Rady Ministrów nr 427 z dnia 21 grudnia 1960 r. w sprawie nadawania wyróżnień i odznak: „Zasłużonego Działacza Turystyki", „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej" i „Zasłużonego Mistrza Sportu" (M. P. Nr 96, poz. 427) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Osobom, które szczególnie zasłużyły się dla:
1) rozwoju i upowszechnienia kultury fizycznej i turystyki,
2) podniesienia poziomu ideowo-wychowawczego ruchu sportowego i turystyczno-krajoznawczego,
3) działalności pedagogicznej, naukowo-badawczej, autorskiej i wydawniczej w zakresie kultury fizycznej, turystyki i krajoznawstwa — Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki może nadać wyróżnienia i odznaki: „Zasłużonego Działacza Turystyki", „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej" i „Zasłużonego Działacza Turystyki", zwane dalej „odznakami".

§ 2.

1. Uprawnionymi do przedstawiania wniosków o nadanie odznak są:
   1) departamenty GKKFiT,
   2) wojewódzkie komitety kultury fizycznej i turystyki, zwane dalej „WKKFiT",
   3) organizacje i instytucje centralne działające w zakresie kultury fizycznej i turystyki i krajoznawstwa.
2. Wnioski przedstawione przez jednostki wymienione w ust. 1 pkt. 1 i 3 w miarę potrzeby opiniują właściwe WKKFiT.
3. WKKFiT mogą przedstawiać wnioski o nadanie oznak z inicjatywy własnej lub zainteresowanych organizacji kultury fizycznej i turystyki.

§ 3.

Wniosek o nadanie odznaki powinien być sporządzony starannie wg wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 4.

Odznaki nadawane są z okazji Święta Odrodzenia Polski — 22 Lipca, uzasadnionych jubileuszów, zjazdów organizacji i instytucji kultury fizycznej i turystyki oraz innych ważnych okoliczności (np. Dzień Nauczyciela, Dzień Wojska Polskiego itp.).

§ 5.

1. Wnioski należy składać do Gabinetu Przewodniczącego GKKFiT, który po zasięgnięciu opinii właściwego departamentu przedstawia swe propozycje Przewodniczącemu GKKFiT.
2. Wnioski należy składać przynajmniej na miesiąc przed planowaną uroczystością, w czasie której przewiduje się wręczenie odznaki.

§ 6.

Wręczenie nadanych odznak dokonuje Przewodniczący GKKFiT lub właściwego WKKFiT bądź ich zastępcy.

§ 7.

Wniosków nie uwzględnionych GKKFiT nie zwraca. Nie mogą one jednak stanowić podstawy do ponownego rozpatrywania bez ich zaktualizowania przez wnioskodawcę.

§ 8.

Gabinet Przewodniczącego GKKFiT prowadzi ewidencję i dokumentację nadanych odznak oraz zajmuje się całokształtem spraw związanych z nadaniem odznak, przygotowaniem legitymacji, odznak, oraz ich wręczeniem.

§ 9.

Wzory odznak: „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej" i „Zasłużonego Mistrza Sportu", wprowadzone w roku 1950, oraz odznaki „Zasłużonego Działacza Turystyki", wprowadzonej w roku 1961 — pozostają bez zmian.

§ 10.

Wprowadza się miniaturki odznak „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej" i „Zasłużonego Mistrza Sportu", które uprawnieni mogą nabywać w GKKFiT po cenie kosztu produkcji.

§ 11.

Gabinet Przewodniczącego GKKFiT opracowuje w miarę potrzeby okresowe sprawozdania i przeprowadza analizę nadanych odznak według województw i środowisk organizacyjnych.

§ 12.

Gabinet Przewodniczącego GKKFiT opracowuje co roku w układzie alfabetycznym zestawienie nadanych w roku ubiegłym odznak i publikuje je w Dzienniku Urzędowym GKKFiT.

§ 13.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

....
nazwa jednostki
sporządzającej wniosek

Załącznik do zarządzenia nr 104 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 5.VI.1963 r. (poz. 35).

Wzór

WNIOSEK O NADANIE

wyróżnienia i odznaki „...”
(podać rodzaj odznaki: „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” lub „Zasłużonego Mistrza Sportu”)

I. Dane ewidencyjne:

1. Imię i nazwisko ....
2. Nazwisko panieńskie mężatki ....
3. Miejsce i data urodzenia ....
4. Miejsce zamieszkania ....
5. Wykształcenie ....
6. Miejsce pracy i zajmowane stanowisko ....

....
(podać nazwę i adres zakładu pracy)

7. Przynależność organizacyjna (społ. i polit.) ....
8. Pełnione funkcje społeczne ....
9. Posiadane ordery, odznaczenia, odznaki, medale itp. ....

....
(wymienić datę nadania i za jakie zasługi)

10. Czy był karany (jeśli tak, to podać datę i za co) ....

....

II. Uzasadnienie wniosku: (podać: konkretne zasługi z określeniem stażu pracy lub działalności, oraz krótką charakterystykę postawy etyczno-moralnej i społeczno-politycznej kandydata).

.... pieczęć okrągła ....
miejscowość i data (podpis kierownika jednostki)
(z określeniem funkcji)

III. Opinia WKKFiT

....
.... pieczęć okrągła Przewodniczący
miejscowość i data (podpis czytelny)

IV. Opinia właściwego departamentu GKKFiT

....
data .... Dyrektor
(podpis czytelny)

V. Adnotacje dotyczące decyzji GKKFiT

36.

ZARZĄDZENIE Nr 109

PRZEWODNICZĄCEGO GŁOWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 10 czerwca 1963 r.

w sprawie ustalenia cennika opłat maksymalnych za usługi świadczone w obozowiskach campingowych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1961 r. w sprawie szczegółowego działania GKKFiT oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz na podstawie § 7 ust. 4 uchwały Rady Ministrów Nr 55 z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się cennik opłat maksymalnych za usługi świadczone w obozowiskach campingowych organizacji kultury fizycznej i turystyki oraz jednostek organizacyjnych podporządkowanych GKKFiT, stanowiący załącznik do Zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1963 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia nr 109 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 10 czerwca 1963 r. (poz. 36).

CENNIK OPŁAT MAKSYMALNYCH

za usługi świadczone w obozowiskach campingowych

Poz.	Rodzaj usług	Opłata w złotych za 1 dobę		
		Kat. I	Kat. II	Kat. III
1	Za pobyt jednej osoby (korzystanie z kuchni turystycznej, prądu, wody, ustępów, pralnicy, stołu do prasowania	3,—	1,—	—
2	Za pobyt dziecka do lat 10	1,50	0,50	—
3	Za miejsce na rozstawienie namiotu	5,—	5,—	2,—
4	Za miejsce na ustawienie samochodu	8,—	8,—	5,—
5	Za miejsce na ustawienie motocykla	4,—	4,—	2,—
6	Za miejsce na ustawienie przyczepy turystycznej	16,—	16,—	8,—
7	Za miejsce na ustawienie autokaru	24,—	24,—	24,—
8	Za nocleg w domku 2-osobowym (od 1 osoby)	25,—	20,—	16,—
9	Za wypożyczenie:			
	a) 1 koca	2,—	2,—	—
	b) 1 materaca	2,50	2,50	—
	c) 1 prześcieradła	2,50	2,50	—
	d) 1 kompletu pościeli (2 prześcieradła, jedna poszewka, dwa koce i poduszka)	10,—	10,—	—
	e) 1 namiotu 2-osob. (namiot z podłogą)	11,—	11,—	—
10	Za wypożyczenie powyżej 1 doby:			
	a) 1 kompletu pościeli za każdą następną dobę	2,—	2,—	—
	b) 1 prześcieradła za każdą następną dobę	0,50	0,50	—

Uwaga: Jeżeli pobyt jest opłacony z góry na 5 dni, to w 2-ch dniach następnych turysta jest zwolniony od opłaty za miejsce na rozstawienie namiotu.

37.

ZARZĄDZENIE Nr 112

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 14 czerwca 1963 r.

w sprawie nadania Srebrnego Medalu „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe".

Na podstawie § 3 i 4 ust. 1 uchwały nr 422 Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie ustanowienia państwowych nagród sportowych (M. P. Nr A-69, poz. 861) — za wyniki osiągnięte w Alpach Francuskich (les Droites)

przyznaję

Srebrny Medal „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe"

niżej wymienionym alpinistom:

1) Ob. Gryczyński Maciej

2) Ob. Michalski Jerzy

3) Ob. Stryczyński Jan

4) Ob. Warteresiewicz Jerzy

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

38.

ZARZĄDZENIE Nr 118
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 18 czerwca 1963 r.

w sprawie utworzenia w Studium Nauczycielskim Wychowania Fizycznego w Katowicach Wydziału dla Pracujących.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i 4 z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Tworzy się w Studium Nauczycielskim w Katowicach Wydział dla Pracujących.
2. Nauka na Wydziale dla Pracujących odbywa się w trybie stacjonarnym (studia wieczorowe).
3. Nauka na Wydziale dla Pracujących trwa dwa lata.

§ 2.

Na I rok Studiów Wydziału dla Pracujących mogą być przyjmowani nauczyciele szkół podstawowych, którzy:

a) posiadają świadectwo dojrzałości liceum pedagogicznego lub dowód ukończenia równorzędnego zakładu kształcenia nauczycieli szkół podstawowych,
b) wykażą się conajmniej roczną, pozytywnie ocenioną przez właściwy organ administracji szkolnej, praktyką nauczycielską w szkole podstawowej,
c) zostali skierowani na studia przez organ administracji szkolnej, sprawujący bezpośredni nadzór nad szkołą, w której nauczyciel pracuje.

§ 3.

Słuchacze, którzy złożyli z wynikiem pomyślnym egzaminy, przewidziane programem studiów, otrzymują dyplom ukończenia szkoły, będący dowodem posiadania kwalifikacji naukowo-pedagogicznych do nauczania w szkołach podstawowych.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

39.

PISMO OKOLNE Nr 12

PRZEWODNICZĄCEGO GŁOWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 27 maja 1963 r.

w sprawie uprawnień nauczycieli wychowania fizycznego po wyższych studiach w.f.

W związku ze zdarzającymi się przypadkami niehonorowania uprawnień nauczycieli wychowania fizycznego po wyższych studiach w.f., Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki przypomina, że nauczyciele ci posiadają uprawnienia do nauczania wszystkich przedmiotów wf wchodzących w zakres wyższych studiów w tym kierunku.

Honorowanie uprawnień nauczycieli wychowania fizycznego obowiązuje nie tylko szkoły, lecz również wszystkie polskie związki sportowe oraz instytucje i organizacje zatrudniające nauczycieli wychowania fizycznego po wyższych studiach w.f.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **wz. J. Rutkowski**

Komunikaty

Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki.

A. Dziennik Ustaw:

1) rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków — Nr 19, poz. 101,
2) ustawa z dnia 21 maja 1963 r. o zmianie ustawy o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej — Nr 22, poz. 113.

B. Monitor Polski:

1) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 kwietnia 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie norm przebiegu opon samochodów osobowych i ciężarowych, ciągników używanych w transporcie drogowym, samochodów specjalnych, autobusów, trolejbusów oraz przyczep i naczep oraz w sprawie przechowywania, użytkowania, naprawy i ewidencji ogumienia pojazdów drogowych — Nr 36, poz. 177,
2) zarządzenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 kwietnia 1963 r. w sprawie ograniczenia udziału dzieci i młodzieży w publicznych imprezach bokserskich — Nr 36, poz. 178,
3) uchwała Rady Ministrów nr 153 z dnia 22 kwietnia 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie prowadzenia sprzedaży akwizycyjnej przez jednostki gospodarki uspołecznione — Nr 37, poz. 181,
4) zarządzenie nr 62 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1963 — Nr 37, poz. 182,
5) zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 kwietnia 1963 r. w sprawie podziału materiałów archiwalnych na kategorie i ustalenia terminów ich przechowywania — Nr 37, poz. 184,
6) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 16 kwietnia 1963 r. w sprawie rozliczania się z zakończonych zadań inwestycyjnych (lub ich części) i z osiąganych efektów gospodarczych — Nr 39, poz. 193,
7) uchwała Rady Ministrów nr 146 z dnia 12 kwietnia 1963 r. w sprawie organizacji sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego — Nr 40, poz. 197,
8) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 26 kwietnia 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 41, poz. 202 i 203,
9) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 26 kwietnia 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 43, poz. 213,
10) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 26 kwietnia 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 44, poz. 220.
11) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 maja 1963 r. w sprawie norm przebiegu międzynaprawczego pojazdów samochodowych — Nr 44, poz. 221.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 8-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 30 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 2,50 zł

Druk. „Gryf", zam. 804/778 — 2000 — L-79.